

๑๐

ตาธรรมกาย

พระองค์เห็นโลกหมดทั่วโลก ด้วยตาธรรมกาย พระองค์รู้ด้วยญาณ ธรรมกาย ผิดกว่าพวกกายทิพย์ รูปพรหม อรูปพรหม เหล่านั้น เพราะพวก เหล่านั้นรู้ด้วยวิญญาน แต่พระองค์รู้ด้วยญาณ จึงผิดกัน สภาพเหตุการณ์ ทั้งหลายเหล่าพระองค์รู้เห็นหมด **แต่มิใช้รู้ก่อนเห็น พระองค์เห็นก่อนรู้ทั้งสิ้น**

การเห็นรูปด้วยตามนุษย์ อย่างเช่นพระยสะกับพวกไปพบชากศพและ ช่วยกันเผา ขณะเผาได้เห็นศพนั้นมีการแปรผันไปต่างๆ เดิมเป็นตัวคนอยู่เต็ม ทั้งตัว รูปร่าง สี ล้วนฐานก็เป็นรูปคน ครั้นถูกความร้อนของไฟเผาจน สีก็ดำ ต่างแปรไป ดำจนกล้างตะโกหุดสั้นเล็กลงทุกทีๆ แล้วแขนขาหลุดจากกันจนดู ไม่ออกกว่าเป็นร่างคนหรือสัตว์ ไม่เพียงเท่านั้น ครั้นเนื้อถูกไฟกินหมดก็เหลือ แต่กระดูกเป็นท่อนเล็กท่อนน้อย

ในที่สุดกระดูกเหล่านั้นแห้งเปราะแตกจากกัน ล้วนเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย จนดูไม่ออกกว่าเป็นกระดูกสัตว์หรือกระดูกมนุษย์ พระยสะปลงสังเวชถึง ความเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แห่งสังขารร่างกายที่เป็นชากศพนั้น

แม้กระนั้นก็ยังไม่ทำบรรลุมรรคผล จนกว่าจะได้ไปพบพระพุทธเจ้าจึง บรรลุมรรคผล นี่ก็เป็นหลักฐานที่ยืนยันว่า **เห็นด้วยตามนุษย์ ไม่ทำให้บรรลุ มรรคผลได้** อย่างมากก็เป็นเพียงปัจฉัย เพื่อจะได้บรรลุมรรคผลเท่านั้น

การเห็นด้วยตาทิพย์ ตารูปพรหม และอรูปพรหมก็เช่นเดียวกัน เป็นเพียง ปัจฉัยเพื่อจะให้บรรลุมรรคผลเท่านั้น **ต้องเห็นด้วยตาธรรมกาย จึงจะบรรลุ มรรคผลได้**

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง

“พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ”